

AK 268, 12. x 212 5074

125.
Z d
6658

ELOGIUM RÖBERIANUM.

Quod

Brevi institutâ conveniēs

inter

Quatuor Præcipuos Ecclesiæ Doctores

Et Beatissimum

DN. PAULUM RÖBERUM,

Theol. D. PP. Witteb. Eccl. Pastorem, Consi-
storij Eccles. Assessor. & Electoratus Saxonici
Superint. General.

Virum de orthodoxâ Ecclesiâ optimè meritum.

Carminè Heroico Contextum,

de Academicâ cathedrâ

A. C. M. DC. LII.

*Ad d. XIIIX. Martij, qui anno antè Præsuli
Reverendiss. mo novissimus fuit in terris.*

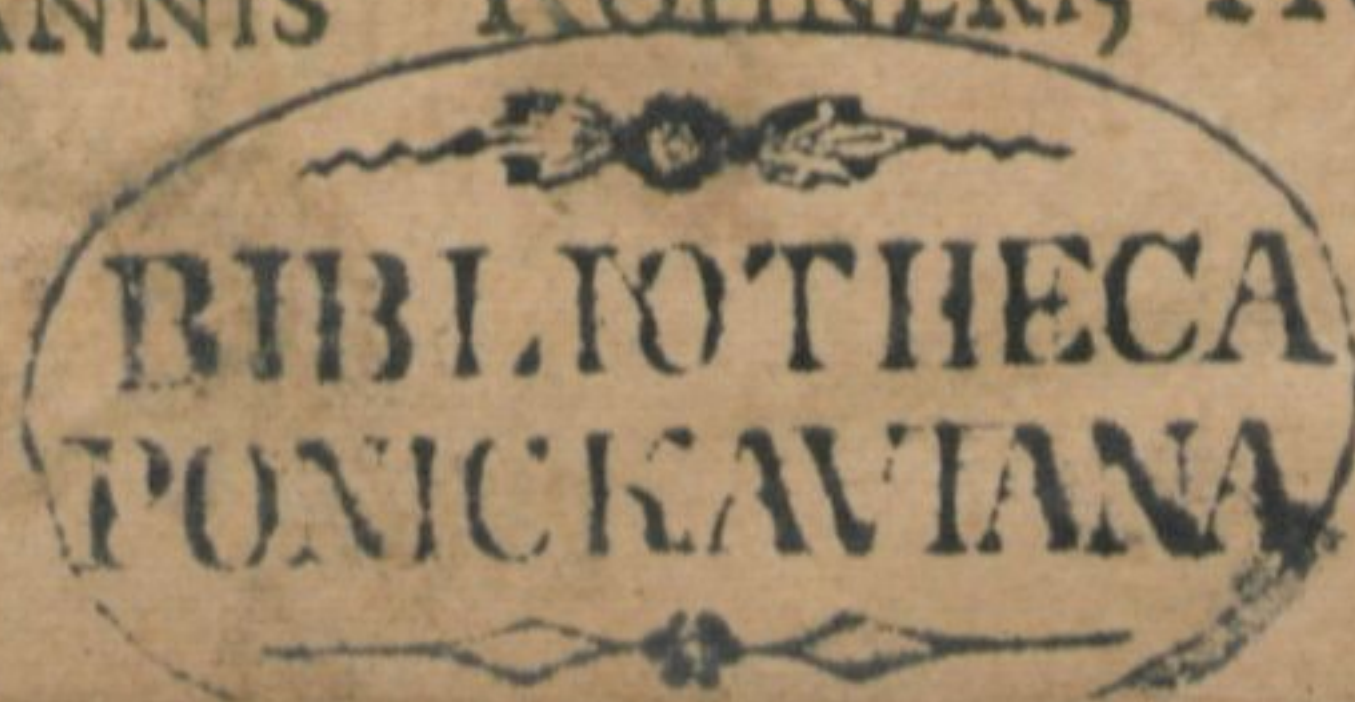
parentationis instar recitavit

M. JACOBUS REICHMANNUS,

Kemberg. S. Witteb. C-R.

WITTEBERGÆ

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

V I R I S

Magnifico, Maximè Reverendis, Amplissimis,

Dn. JACOBO WELLERO,

SS. Theol. Doct. celeberrimo, Sereniss. ac

Potentiss. Electori Saxoniae à Concionibus prima-

riis, Confessionibus Sacris & Consiliis

Ecclesiasticis;

Dn. M. PAULO RÖBERO,

Ecclesiae Brunsvicensis ad D. Catharinae

Pastori vigilantissimo.

*Dominis Patronis ac Promotoribus suis humillimo
animo colendis,*

Nec non

Humanissimo ac Doctissimo Juveni,

DN. PAULO PHILIPPO

RÖBERO, Humanarum Artium ac Lingua-

rum Studioso, Eiq; Virtutum Paternarum Hæredi

dignissimo, gnavo suo antihac Discipulo,

Hanc Parentationem

L. Mq; offert

M. Jacobus Reichman.

RECTOR
ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS
MICHAEL SENNERTUS,
MEDICINÆ DOCTOR ET PROF.
PUBLICUS,
CIVIBUS ACADEMICIS
S. P. D.

H St mensis Martius ipse
feralis ille ac tristis, qui urbi ac Aca-
demix nostræ haud tantum, sed toti
etiam Electorali circulo, quin uni-
versæ, quæ patet, orthodoxæ Ecclesiæ ater ac luctu-
osus, si quisquam alius, superiori anno affulsit.
Ad Jovis enim proximum diem procedet conver-
sa in se inauspicata illa lux, quæ PAULUM RO-
BERUM, Summum & meritis maximis illustrem
Virum, hausit juxtâ ac eripuit terris. Cujus post
excessum etsi præclara de eo multa pro suggestu
atque de Academica cathedra ex ipsoque loco illo
dicta luculenter ac perquam copiosè sint; non est
tanta tamen ullius mortalium futura unquam di-
fertitudo atque dicendi vis, quæ condignè latis ex-
plicare, nedum æquare oratione valeat ea omnia,
quæ in amplissimum hunc virum, quasi in alte-
rum aliquem eruditionis ac virtutis omnis ocea-

num confluxerunt. Itaq; non tam absoluturus istam, ut ita loquamur, telam, quam nemo temere pertextet, quam pietati privatae suae satisfacturus ex parte Praestantissimus Vir, M. JACOBUS REICHMANNUS, Oppidanæ Scholæ Conrector, conscripsit domi suæ Heroicum carmen, quo omnem Reverendissimi Præfulis vitam ingeniosè quidem, cæterùm per summa tantùm capita est complexus non modò; verùm in quo id etiam egit præcipuè, ut institutâ cum Divis Patrib; GREGORIO ac HIERONYMO atque AMBROSIO & AUGUSTINO, comparatione ostenderet, sanctissimis istis Ecclesiarum occidentalium Antistitibus hominem non minorem gessisse ROBERUM. Quam pulcherrimi instituti sui rationem ita quidem est executus noster, ut sicut in Ambrosio eloquentiæ incredibilis robur, sed illud concinnâ tamen suavitate perfusum totum, nec non spiritum sanctissimi Viri planè heroicum; in Gregorio autem ipso humanitatem summam sibi maximè notavit: ita in Augustino ingenij excellentissimi vim ac doctrinam; in Hieronymo deniq; laboribus infinitis parem tolerantiam fuerit sequutus præcipuè & miratus. Quæ omnia quàm infederint penitus in ROBERO ac eluxerint, prout carmine erudito & eleganti ac apto docet
Reich-

REICHMANNUS; sic juxtâ boni Poëtæ abundè
 explet partes, quam laudem in utrâq; literatura,
 prætermulta alia doctrinæ ac virtutis singularis
 verissima encomia, jam dudum sibi propriam fe-
 cit; & exolvit se pariter religione, quâ se obstrictum
 venerabili Seni, dum viveret, nunquam præter-
 mittit cogitare. Idem propemodum agens quod
 in antiquâ est formulâ *εἶπε παισὶ χρήσιμα πολλά, μεγάλη
 χάρις αὐτῷ.* Quocircâ cum impetratâ à nobis ve-
 niâ recitaturus publicè ad prædictum Jovis diem
 Horâ ipsâ **IX. REICHMANNUS** sit, quicquid
 meditatus in eam rem præclarè est; Vos adhorta-
 mur, **ACADEMICI CIVES**, ut consueto tali-
 bus acroasibus loco frèquentes conveniatis, ope-
 ram navaturi benignam non tam dicturo ipsi,
 quàm illi, de quo verba facienda sunt. Cui nun-
 quam tantum rependere licebit gratiarum ac re-
 verentiæ, quod non excellentia ejus merita vin-
 cant longè & excedant. Accùm in laudibus Am-
 plissimi Viri versatura tota numerosa illa recitatio
 sit, accipietis non inania certè, & quæ de gravissi-
 mis rebus monere non insalubriter possint. *οὐδεὶς
 ἀγαθὸς ἀξιοθρήνων: ἀλλ' ὕμνων καὶ ἐπαίνων, ἔδὲ πένθους, ἀλλὰ
 μνήμης εὐκλεῆς.* *Nemo bonus gemitu dignus est, sed hymnis &
 laudibus; neq; luctu, sed honorabili recordatione.* **P. P.**
Dominicâ REMINISCERE, Anno recuperatæ
gratiæ cl. 1702 LII.

Denuò & hos lessûs, & amaro condita fletu
Carmina, squalenti datur exonerare Ca-
menâ,

Invenit sua verba dolor, quæ prima negabat
Tempestat, ROBERE, tui cum funeris inter
Triste ministerium longas iterare querelas,
Et cineres propter tentarem inflectere voces.

Nempe percusso vibratur ut æthere ful-
men

Numinis irati, terrasq; fragore pererrat,
Externati hærent populi formidine primùm,
Mens videt & nescit partes divisâ per omnes,
Vox & lingua stupet, mutantur vultus & ora:
Paulatim ac redijt animus, vox reddita linguæ,
Ingeminant questus, edunt monumenta pavoris,
Alter in alterius gremium sua damna refundit;

Ac veluti in mœsto Genitoris funere, Natus
Exanimis prono super oscula labitur ore;
Nunc repetit gemitûs, nunc fletibus irrigat artus,
Nec quicquam incusat crudelia fata, suamq;
Deplorat sortem, properataq; licia clamat:
Mene fugis, Pater, aufugis, ah! pater optime, mene
Deseris? & summo si quis super halitus errat,
Ore legit, gemit exequias, pia lumina signat:
Alter eras ROBERE, mihi Pater, ipse levare

Hæte-

Haecenus hospitio patrociniq; Camenas
Dignatus multos annos, (ad surgite Musæ
Patroni ad nomen, devotæ exolvite grates)
Occidis at! ROBERE, parens ah! occidis alter,
Non ego te cernam posthac ROBERE, nec istud
Osculer ambrosium os, quo nos animare solebas,
Et non in lacrimas irem, luctusq; perennes,
Solverer? ite pij fletus, lacrimæ, ite querelæ,
Jacturæ testes cedris transmittite versus,
Ilicet in fluvios plorabilium lacrimarum.

Attamen ingenij potius magmenta q; honorũ
Commemorare juvat, tristemq; his pascere men-
tem,

Has tibi promeritis, pro quo me amplexus amore
Proq; tot innumeris celebrabo melismate laudes.

Huc igitur sancti manes, pars aurea Cœli
Humanis surrepta plagis, mundoq; beatorum
Addita, ceu supero sidus quod defuit orbi,
Si quis adhuc nostri super est tibi sensus, adesto,
Percipe lugubres gemitus, hoc funebre murmur
Ad tumulum quod frango tuum, supremaq;
Musæ

Accipe justa meæ, cara ad monumenta gementis,
Annalesq; tibi meritò instaurantis honores.

Vos Academiae proceres, celebrisq; Senatũs,
Primus honorato qui prostas agmine, Rector,
Dux-

Duxq; caputq; manus Rector venerabilis hujus;
Nec minus augusti, clarissima sidera, Patres,
Sive Professorum sint vobis munera curæ,
Sive Electoris nostri concessa potestas;
Cætera Doctorum, venerandaq; nomina celsa,
Quos virtus, quos fama citis super astra quadrigis
Evehit, (ô ego tam felix, quam pronus adusq;
Sum cultor vestri, jam disceret ultima Thule,
Plurima me vobis debere, ac fausta precari.)

Flos Patriæ sperata salus, selecta corona,
Ore favete precor, faciles feralibus hisce
Ferte manus, præbete aures, animate paventem.

Quatuor imprimis numerans veneranda
vetustas

Illustres pietate Patres, virtute, pariq;
Doctrinâ, occidui memorat miracula solis,
Cum quibus hîc tenero diducti Carminis orsu
Te conferre juvat, ROBERE, simillimum & ipsis.

Qualis, ubi vernis Sol floribus induit, hortos
Per cunctos cunctatur apis, quæ germina lugat,
Quæ primùm, quæ deinde legat; nunc suave A-
maranthi,

Nunc Clyties aurum parvam, nunc dulce rose-
Allicit, hinc teneris argenta lilia nodis: (tum
Sic, dum prima tuæ quæro præconia famæ,
Differor in partes, laudumq; sequentibus orsis
Obru-

Obruor. AMBROSIUS primus mihi prodeat
amplo

Nomine. Sed modò summa sequar vestigia rerū.

Et Te quem memorem, Doctor sanctissime?
quicquid

Dixero, id inferius donis, cui lingua duobus

Funibus innexo longè pendentibus ore

Exijt, in fulvas tandem variata catenas,

Queis potes erectas cupidis sermonibus aures

Adstantis retinere chori, variumq; popellum

Attrahere in doctæ suffragia danda cathedræ.

Quis sic Alcidem in sacrâ stantem æde me-
tallo

Effictum Myronis opus, dulcedine novit

Præsentes animos trahere in miracula motûs?

Fundi mella putes ex ore, liquentia mella,

Ambrosiumq; melos, Suadamq; insidere labris,

Quæ tacito Patri præludat murmure verba.

Condere seu sit opus, nullo ut de semine totus

Orbis hic atq; alti tabulata nitentia cœli

Senorum spatio fuerint producta dierum,

Seu docto sanctos scripto illustrare Prophetas,

Carmina, vel priscis oracula vatibus orbi

Reddita, vel populis exponere reliqua scripta;

Sive alternatis vicibus retulisse labores

CHRISTI, vel Procerum spectacula mira teatro

B

Expan-

Expandisse, gravi aut sermonis pondere verba
Pauli Tarsensis memori insculpsisse tabellæ.
Templa tonant verbis, & doctæ fulmina linguæ
Constringunt terrore reos, fontesq; repellunt,
Dux populusve fuat, nullo discrimine ab ipso
Præsule habebatur. Sacris arcetur ab aris
Theodosius Princeps orbis, nil illius iras,
Nil gladios, non tela timet, non aspera cruda
Instrumenta necis, rapidæq; incendia flammæ.
Sint aræ hîc Busiri, tuæ, sint arma Procuſte,
Hîc Præstò, aut tauri candentes igne Perillis,
Theſſalonicenses indignâ morte peremptos
Stante habitu mentis clamat, vultuq; severo;
Tu Cæsar, dixit, fanum prohiberis inire,
Ante luas quàm grande nefas, veniamq; precatus.
Tunc impune feres, maculasse heu! sanguine dex-
Ilicò tune pares sacris succedere tectis, (tram?
Atq; pijs promissa, Tibi mysteria posces?
Impie, sis procul, ó procul hinc descende profane.
Parce ah! culpando quid agis, num perdere
vitam

Mavis? si nescis, est Cæsaris ampla potestas
Longa manus? divina loqui verumq; fateri
Post habitâ audebis mulctâ, letiq; ruinâ?
Scilicet hunc rapit aura potens, rapit entheus ar-
dor,

Stat

Stat Regis vulgare scelus, stat vera fateri.
Omnia Cæsar habet, sunt Cæsaris omnia regna,
Ille tamen prostratus humi genibusq; volutis
Aure bibit prona durissima jussa Magistri
Attonitus, vocem reprimat, mussare nec audet;
Sed gemitus querulos, & murmura miscet acerba:
En! aram circum famuli lixæq; dederunt,
Qui cunas nati Regis præsepe salutant,
Omnibus exclusus sacris Ego Cæsar oberro.
Panduntur delubra DEI, sacrisq; litatis
Innumero circum deducitur ordine vulgus,
Solvunturq; DEO tanto pro munere grates;
Et mea me commissa agitant, altaribus arcent,
Et ferrugineâ contristant gaudia nube?
Divina hocce volunt venerandi Præfulis ora:
Tu vexare pios, funestans luctibus urbem,
Sanguine commaculare manus, nunc templa lu-
bire?

Non; Nisi pœniteat, veniamq; rogaveris ante.
O natum imperijs hominem! ô animisq; ligandis,
Fortunâ atq; suâ majorem, & sceptrâ DEorum
Dignum ferre manu, cui tanta potentia linguæ!
O sint *Ambrosij* multi, idem *Theodosiusq;*
Nec tibi defuerit, lacrimarum gurgite malas
Perfusus sceleris qui fleret atrocita facta.

Eloquij effigies talis, similisq; labellis

B 2

Vis,

Vis, ROBERE, tuis, rapiens dulcedine cunctos
Oris ubi pleno Facundia Nectaris imbre
Pascebatur, ubi sonuerunt guttura voce,
Linguaq; furaminis pandit sua sensa catenis,
Enthea prorumpunt miracula cuncta, Salani
Quæ stupuere chori, quondam dum prima ju-
ventam

Juratosq; tibi servabat *Porta* capillos,
Porta Dei regnum, Reginaq; *Porta* Dearum.
Scilicet ingenitæ jam tum virtutis aperte
Argumenta dabas, crudæq; exordia famæ
Spondebant majora datis; sic flammea primùm
Ostendit calices roseos, totosq; minatur
Ventre tumente toros, mox pulchro flore superba
Diffusisq; comis, spectacula pandit amœna:

Talia tum tua erant juvenis præludia, PALL-
LE,

Spe simul & *Robur*, seu legem imponere verbis,
Et numeris vincire suis, seu voce solutâ
Didere flexanimæ cuperes miracula suadæ,
Crevit utrinq; tua hæc magmenta per omnia Fa-
ma.

Delato *Philuren* virtutis ad edita pandunt
Ductores tibi templa viam, conspectus in ore
Spiritus, & roseo manifesti in corpore mores,
Et latus ingenuæ *Charites* stipâre, nec ora

Dulcia

Dulcia deseruit *Peitbo* facunda labello.

Leucorin hinc rapuit *Sophie*, suscepit alumnum
Vt quæ supremos sola asservârat honores;
Hic tibi se totam *Pallas*, magna illa Magistra
Exhibuit, docuitq; vago labentia cœlo
Sidera, quid *Zonæ* cœli, septemq; triones,
Quid vehat obliquus stellato balthus auro,
Et quicquid subtile fovet rationis acumen.
Accedunt artes variæ certamine longo
Ad sunt, ROBERUM pro se se vendicat una-
Quæq; sibi, & plenis ostentat præmia palmis.
Vna omnes superat divini copia verbi,
Fandi Diva potens, morum Regina, animæq; ,
Theologia, & doctâ ROBERUM vindicat arte,
Eloquioq; suum: Castris dignissime nostris,
Excellens animi juvenis, cui Rostra supremus
Præparat *Albigenis*, en me me respice dulci
Nectare perfusam, cœlestia dicta ferentem:
Illa ego sum mores Epicuri exosa, profanum
Urbibus esse procul jussi, rituq; ferarum
Degentes populos mihi relligione ligavi,
Illa ego quæ sanctis propono arcana libellis,
Scripturæ genium, veterumq; oracula vatum
Enucleans; Rerum quis sit sator ille parensq;
Terrarum, refero, nullo ut de semine cretum
Ante chaos vacuum, cœliq; ante astra profundi;

B 3

Vt

Vt Patris è gremio teneram de lapsus in alvum
Virginis, in lucem mortalibus editus infans,
Dissitaq; æterno conjunxit fœdere Natus;
Illa ego monstro vias ad vitam & regna paterna,
Quæ quondam obstruxit primævi noxa parentis.
Me decorant falces & picto purpura textu,
Gloriaq; , & cavæ plausus comitantur euntem.
Dixit; & imprimis defendere Numinis aras,
Largifluo sermone reos absolvere mandat.

Haud mora, ROBERUS confestim dicta ca-
pessit

Impiger, exequitur celsæ mandata parentis,
Deq; novo roseis scintillant ora labellis.
Templa sonant verbis, & grandis fulmine linguæ.
Halæ fumosæ primus tibi muneris ordo
Nascitur, hîc almi primordia sacra ministri
Incipis, inde tibi decorum seges ampla resurgit.

Ensigneri indultu, diâq; instinctus ab aurâ
Fis cathedræ columen, nostriq; beata voluptas
Templi, Te VVITEBERGA tenet trieteridas o-
cto,

Et se stellifero tollit, Te Præsule, cœlo,
Proh! cuinam ROBERE, tuis non fervida donis
Pectora concaluere, fibræq; in viscere motæ?
Spiritus en! cui non per te divinus in ossa
Accersitus erat? non sic dulcedine læta

Carmi-

Carminā, non numeri docto Panthæaq; nervo
Barbita contraxere feras, & Strymonis alveum
In caput averlum trulere, sonumq; secutos
Duxere ad votum lapides, ornumq; vetustam,
Et quercum annosam radicibus extirparunt.
Tulanè Ambrosium stillabas nectare cantum,
Aurea, nec parcè mulcentia pectora & ora,
Distento latè fundebas munera cornu.
Quod si vota DEO fuerant facienda precantis,
Et puris celebranda animis pia Numina, Eorum
Dona fatigabas precibus fer vore peractis,
Frigidus orator quid fert nisi frigida vota;
Fervidus orator non fert nisi fervida vota.
Seu cupis in templis, quæ sint oracula vatum
Reddere, grandisonā das voce altissima verba.
Non minor hîc tua laus ROBERE, nec infima cedit
Palma, fuere tibi Ambrosianæ fulmina linguæ
Cum sit opus juvenum projectos stringere mores
Et fremere in rabidum flammato pectore vulgus,
Seu dabachantes depellere mœnibus ausis;
In cunctos armas linguam, sunt aspera præstò
Dicta, quibus sartum tectumq; tueris honorem.
Non horres aulæ proceres, mundiq; potentes,
Non metuis doctos; sed linguæ tela micantis
Intrepidus vibras, divino filus alylo.
Quippe homini juxtà superisq; est cura sacerdos!
Alte

Altera, GREGORIUS, sūbit hinc mihi cura, serenā
Magnum fronte decus Patrum placidissimo ab
alto

Cui migrant Helicone Chori, iuvat ora tueri,
Cujus amor facilis, mores, & fama perennis
Astra super tendit, Lunam ultra, ac in via mundi,
Ultra anni, solisq; vias, cœlumq; profundum.
Non potuere unquam saturari corda figurâ
Diâ, non oculos pavit latis ille sereni
Flammeus oris honor, placidæq; modestia fron-
tis.

Hinc mihi GREGORII, laus est, hinc gloria per-
pes.

ROBERI documenta animi, morumq; le-
pores

Adducam licet hūc plenis date lilia palmis.
Multis alta placent, multi de scribere gaudent
Multiplices errore vias, quas explicat æther,
Sideraq; tractusq; maris, terræq; meatus,
Et quæ cantârunt centum argumenta priores.
Hæc illis cantanda damus. Mihi candida morum
Immensum præscribit opus; pulcherrima virtus,
Ore verecundo celans sua dona, decusq;
In magno laudum cumulo, vario agmine rerum,
Hæc dabit in liquidos attollere luminis auras
ROBERUM, V Viteberga tumet quo præfule dudum.
Hæc

Hæc omnes superat laudes, hæc aurea vincit
Sceptra ducum, humanæ supra fastigia sortis.
Quantus honor vultus, quanta & reverentia
frontis,

Ad cathedram quoties æterni iussa Tonantis
Dicturus graditur roseo spectabilis ore
Angelicus Rhetor, divino percitus oestro!
Quam defixa hæret pubes, & ab ore docentis
Pendet! verborum tenero depastus amore
Quisq; DEI bibulas effatum mittit in aures.

Vna illi facies, ast humanissima semper,
Sive sacerdotis sub tegmine purpuret aureo
Illum vitta, foret seu conspiciendus ab ullo
Obvius in plateâ, solenni more salutat
Quemvis, quin primus bona dicere verba salutis,
Et niveas orare dies, & candida semper
Tempora, & innocuis peragendum solibus ævum.
O nitidum, pulchrumq; decus, diademata vincens!
Num sic gemma micat, quam circulus aureus
ambit?

Numquid ebur terebintho inclusum, aut lilia cal-
this

Immista, aut stellas inter Diana minores?
Illi cana fides & morum candidus ordo,
Illi mens humilis, quæ quamvis culmina honoris
Exuperat, nusquam dat de se signa superbi.
Sic gente *Isacidum* Patres fecere vetusti;

C

Sic

Sic Germanorum laudantur pectora mille;
Sic humilis placet & Genijs, hominiq; , Deoque!
Bellarmino, cui pudor exulat omnis ab ore,
Itenebris damnate tuis, liventia flecte hûc
Lumina, & expertes pietatis dicito cunctos,
Qui *Lutheranorum* profitentur dogmate nomen.
His adeò munitus adest, hoc agmine septus
Virtutum ROBERUS, in it fastigia summa,
Integer & vitæ ROBERUS, & integer ævi,
Has delere notas poterat, mendacia famæ
Irridens. Non hicce dolos prætexere risu
Noverat, aut simulare fidem, mentemq; nocen-
tem

Protegere, & verbis intendere funus amicis.
Quâcunq; incedit, paribus vestigia ponit
Simplicitas gradibus, procul illo luxus aberrat
Depopulator opum, pariter malè suada libido,
Et furor & multæ mater discordia litis.
Pallia textilibus nec amabat picta figuris,
Ostrea spernebat Gaurana, assuetus inemtis
Frugibus & dapibus mensas onerare per annum,
Contentus paucis. O prisca modestia vitæ!
Ad Cœlum sic natus homo, sic factus ad altæ
Sceptra domus, fictus supremi ad regna parentis,
Divite post habitâ mensâ lxxuq; superbo.

Sic quoties opus est mortales claudere lites,
Aut leges munire bonas, se vindice mentes

Robe-

ROBERUS potius restingere flumine linguæ,
Eloquio mulcere feros, gravitate movere,
Turbidus irarum quàm fulmina fundere mavult.
Ad fuit hîc etenim mansueta modestia, ritûs
Agrestes exosa hominum, suadendo salubres
Leges, stat placido mentes sermone ligare.
Quippe hoc ingenitum linguæ, Facundia suadet,
Et decor & gravitas, Pietas, Prudentia, & Vîus,

Insequeris porrò mera laus, mera fama, pe
renni

Fronde coronandus, *Præsul sanctissime*, salve,
Seu mavis dicam Augusto denomine nomen,
Augurio dextro, seu dîci *Aurelius* optas;
Eusebie assurgit, *Museq;* ad nomen utrumque,
Accaput æterno venerandum sidere cingunt.
Nempe vir hic sanctus sublimibus æthera pennis
Invehitur, studio divini dogmatis actus,
Liber agit, nubes supra, vaga sidera supra,
Supra Euri, Zephyriq; vias, solemq; comantem,
Alitis in morem fastigia summa petentem.
Hic locus, hæc sedes decorum, hîc seges aurea sur-
Ingenij, humanæ supra molimina sortis (git
Hoc duce victus abît *Manichæi* pestilis ordo,
Qui salvatoris meritoria facta negarunt,
Grande nefas dictu! sed contra *Aurelius* hostes
Aggreditur, socium hocce genus convincere falsi

Erroris, vicit, fregitq; ferocia monstri
Corda, volente Deo, promptus victricibus armis.
Nam stabat coram coelesti *Diva* parente
Relligio, lacrimis oculos suffusa nitentes,
Tristior, ad quem se convertit supplice vultu:
O pater omnipotens, qui res Cœliq; soli q;
Æternis regis imperijs, qui tempora servas;
Quid quælo totus potuit committere mundus?
Quid potuere sibi infantes? ah! quid rude vulgus?
Tunc meis populis nec dum volventibus annis,
Jugia salvificæ fidei documenta negare?
Quando cadet tandem trucidis hæc blaphemia

Fausti?

Num vigeat malè sana cohors, excindere prorsus
Æternum tentet verbum, stabilireq; dogma
Pestile? quem finem dabis, ó Pater alme furori?
Illi subridens rerum moderator, amante
Quo solitus vultu concedere vota rogantum,
Respicit, & mœstæ fatur solamina Natæ:
Solve metum, mea Nata, tuasq; remittito curas,
Stabunt inconcussa, Tibi decreta, tuisq;
Quæ sum pollicitus, neq; me sententia vertet.
Aurelius sacra bellageret, contundet hic hostes,
Atrata cæcas mentis caligine gentes
Ad veram lucem, solemq; reducet apertum,
Quas stygijs technis indignabunda fatigat
Hæresis, ejicienda procul, fugienda novâ vi.

Scilicet

Scilicet hoc ipsum tuâ provida cura peregit,
O Deus, hæc eadem Cæli demisit ab axe
Aurelium rapido stimulatam pectora motu,
Per ferrum, per mille ruit discrimina forti
Pectore, & adversis doctum caput hostibus offert.

AURELIO similem si te ROBERE, saluto,
Avius à vero non sum, sententia perstat.
Hic est ROBERUS, cui summum mentis acumen,
Cui tot sublimes concessit ab æthere dotes
Omnipotens Genitor, qui Cœlica dona ministrat.
Illi erat ingenuæ felix opulentia mentis,
Illi animus sapiens, genijq; uberrima dona,
Nulla mali labes; cane pejus & angue cavebat,
Quæ nova nonnulli tunc argumenta movebant
Ante obitum paulò, quoniam tum gliscere cœpit
Hæresis indignata alios, dudumq; *Lutheri*
Hæredes turbare volens consulta nefando
Corde coquit, tacito technas sub pectore versat.
In quos ROBERUM generosior impetus iræ
Armat: Num fas est divum monumenta revelli?
Numne ferenda Deo gravis hæc injuria, CHRISTO
Illatumq; probrum? Contemto Numine sancto
Siccine cuiq; novas fraudes audere licebit?
Perpetiere tuum, bone CHRISTE, labascere ho-

norem,

Et sic contemni facili certante cachinno?

Quos Tu. non AUGUSTINI hæc sunt dogmata Patris.

C 3

Quam

Quam pius hic docuit *Triados* mysteria sanctæ:
Æthereum Patrem, æternoq; simillimum *Amorem*,
Quod priscis patefacta viris, cantata priori
Seculo? adhuc simulacra licet tum cernere visi,
Nunc nobis expressa notis, clarisq; figuris.
Sic radij Phœbi, sic tela corusca diei
Conspicimus, quæ prisca suo de fonte nequibant
Usurpare oculis nativâ secula luce.

Non *merito* AUGUSTINUS ovat, cœlumque re-
poscit,

Aut stygiam erasisse domum, sine sanguine CHRI-
Purpureo credit veteris contagia culpæ (STI
Esse pianda illi, qui proluit omne nefandum.
Salvatoris enim vult vulnera, brachia & inter
Vivere, tranquillâ vel pace quiescere tandem.

Sic quoq; ROBERUS moriens memorabi-
le verbum:

Vt per ego gemitus CHRISTI, per vulnera server,
Vulnera quina ejus clavo patefacta trabali,
In trabe quadrifidâ quondam pendentis JESU,
Dulce canit, cygnea exercens guttura cantu,
Fessus & extremo declinans lumina somno
Pascit amore avidam CHRISTI inter brachia
mentem,

Hoc porrò AURELIUS: se non ita tempora vitæ
Translegisse refert, ut sit sibi fortè pudori,
Se tamen haud quaquam non expalleſceremortis

Nomen

Nomen, namq; bonum Dominum, nos inquit,
habemus.

Hæc quoties memini ROBERUM verba citare:
Servitio si fortè meo prodesse popellis
Vlterius potero, placatum Numen adesto,
Et numerosa traham vivacis fila senectæ;
Sin minus, idq; sedet fixum, atq; hæc certa Deo
mens,

Vt minuar sensim, *Fiat tua*, CHRISTE, *voluntas*,
Me servare potes, potes & me tradere morti.

Sed tandem & vitæ laudes, celebrandaq; Patris
Facta recordabor, sacro qui nomine nomen
Obtinuit meritò, quo vix industrius alter,
Quem peperit *stridon* quem *Dalmatis* ora docentem,
Ac quem *Bethlemidos* tenuerunt mœnia parva,
Dives Avis sanctis terrarum maxima salve,
Tu mecum, dum reddo tibi tua præmia laudis,
Ingredere, Heroëm q; tuum cognosce, nec atris
Obductum patere in tenebris, umbrâq; latere.
O nimium felix HIERONYME, singula quippe
Quæ decorant alios, te constipata corona t,
Non tibi Castalias diductum carmen ad undas
Sufficit, ullius Vatis solertia, nedum
Carminis hinc nostri, totus cui murmurat æther,
Et canit in numerum resoni concordia Cœli.

Ast tua non repetam nunc omnia seq; parata
Queis prodis documenta animi virtutibus undi-
Quaq;

Quaę; coruscantis, laudum momenta tuarum,
Sed labor hęc cantandus erit, tolerantia summa,
Nocte dieę; lacris super impallefcere Chartis
Assueta. Ięta micant dio pręcordia motu,
Si datur evolui sinuosa volumina verbi,
Rimari illius riguo penetralia sensu.
O utinam mihi fas celeberrima dicta referre,
Sacra quibus felix interpret *Biblia* vertis!
Non hominem labor ille probat, sed ferrea passim
Vis, caput, atę; manus consueta labore patescit.
Et velut in magnis signis, uti tangere celsum
Non datur Indigitum caput, hęc deponitur imos
Ante corona pedes: sic nos **HIERONYME** san-
cte,

Ante tuos tibi lemma pedes deponimus hocce:
Perpetuis *Pater* hic sacrauit pignora Chartis
Mortali non struęta manu, quem laudibus aptũ
Evehit, egregijs ornans conatibus orbis.

Huic nos Te similem tandem **ROBERE**, fa-
temur.

Affiduo quoties volventem scripta labore,
Et sua perpetuo repetentia munia cursu
Vidimus, illius juvat hęc meminisse supremũ.
Non mora, non requies Tibi, pergis qualibet
horã;

Seu capienda forent demensa diaria victus,
Seu laxanda iterum nocturno tempore membra;
Non

Non tibi tam curæ mens est, non fercula, somnus,
Mens aliò intenta est, aliò mens omnis oberrat.
Arboream quamvis solidato robore stirpem,
Cum ruit Æoliâ ventorum ductor ab aulâ,
Fortiter exagitat, frondesq; subinde revellit;
At nihil illa tremens, sed conquassata resistit,
Se nisu valido sævis Aquilonibus offert:
Sic quoq; ROBERUS molimina cuncta repellit.
Læva subinde etiam quamvis fortuna recurrit,
Ille tamen redijt superato victor ab hoste,
Victrices referens felici sorte corollas,
Nescius imparibus fortunæ cedere ludis.

O fortunatam *Witebergam!* præfule tanto!
O & felices cathedras, illustribus olim
Quas meritis, donisq; suis ROBERUS adauxit.

Ast, ceu nulla diu præstat fortuna favorem;
Sic stabile in mundo nihil est mortalibus ægris.

Nam cupis extra Urbem Spartæ indulgere,
tuosque

Perlustrare studes, populo præconia Pacis
Sperata indicens sincere pectore promissis
Grates, Autori, pro tanto munere, CHRISTO.
Corriperis morbo in reditu, vis frigoris arcem
Ingenij invadit, violat, miserabile visu,
Consumitq; morâ paulatim, & inertia reddit
Munera, sermones sacros intercipit omnes.

D

Qualis

Qualis ad immitem violarum purpura ventum
Deponit moribunda caput, mox succuba totis
Immoritur terræ folijs; qualis ve rosarum
Expirat candor, subiti quem frigoris aura
Læsit decutiens; Afflatu sic cadis uno
PAULE, cathedrarum pridem Clarissimus Heros.

Tu memor hujus eras semper, pro more di-
urnâ

Nocturnâq; manu quæcunq; volumina volvis,
Mortis imago tibi occurrit, premiturq; sigillo,
Vt tibi perpetuos testes, monumentaq; mortis
Subjiceres oculis. Sic à statione graduq;
Vivida vis animi, post tædia longa laborum
Libera abit vinclis, petit ardua culmina Cœli,
Et simul evincit cineres, mortiq; superstes
Effugit alta rogos, illustris fama perennes
Restituit menses, & longos prorogat annos.
Non hîc anxiferæ curæ, non tristis Enyo,
Felices sine labe dies, æternaq; secla
Ducuntur, pleno capitur de fonte voluptas.

Nos verò triplex uno sub Numine Numen,
JOVA, tibi meritò grates, totosq; fatemur
Indultos animi cultus, dum sufficis illi
Magnificâ Virtute virum, famâq; celebrem
CALOVIIUM, dignum quem cuncta fatebitur
ætas:

Ne

Ne porrò radijs has dedignare cathedras
Illustrare tuis. Vireat te Præside *Ruta*
Saxonica pia *Ruta* domus, *Witeberga* venenum
Nesciat Hæreseos: Vigeat VVELLERUS in aulâ,
Et novus hic Præsul: *Roberi Nomina* crescant,
Quantum fronde suâ succrescit cedrus ad auras.
Qualis palma comas ostentat stirpe virenti,
Et sint perpetuùm ROBERI robore firmi.
Sacra, Forum, fasces, Artes, Linguæq; perennent,
Hæcce *Professorum* series, pubesq; diurnet,
Transmittatq; secuturis tua munera seclis.

At tu sancta anima, ætheræ pars aurea sedes,
ROBERE, ò ROBERE, vale, nos te ordine porrò,
Quando *Jova* vocat, læti facilesq; sequemur.

Iple tuam intereà tumbam exornabo co-
rollis,
Quas juxta inferias statuam de more quotannis,
Atq; altâ nomen voce inclamabo, piasq;
Desuper inspergam lacrimas. Nunc accipe car-
men,
Quod ROBERE, tibi post annua funera DIXI.

F I N I S

Zd 6658 OK

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

VOR

M.C.

QK 268

ELO

Quatr

DN. PA

Theol. D

ftori

Virum de

A

M. JA

Typis

UM.

doctores

CRUM,

em, Consi-

xonici

meritum.

resuli

vit

ANNUS,

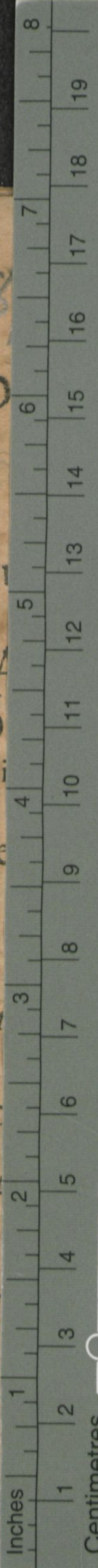
d. Typogr.

Z d
6658

175

212

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
LEIPZIG
KUNSTGEWERBESCHULE
LEIPZIG

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

